Arta vizuală implicată în lumea privitorului dedublat

On Mai 01, 2020

O artă creativă se cunoaște după felul cum o faci cunoscută pentru suprema împlinire a unei imagini artistice memorabile.

O frunză verde, nestânjenită de nicio emoție, zburdă jucăușă prin fața ochilor mei a căror privire este incapabilă să dea un sens ordonator, un reper logic, mișcărilor ei. Aceeași frunză delicată, văzută cu ochi de copil, îmi animă dintr-o dată visele și imaginația, cu mult elan spre explorarea diferitelor viziuni, procedee și mijloace artistice. Până la urmă, frunza este și ea o creație orânduită de Dumnezeu, iar Dumnezeu o vede mereu cu alți ochi, cu ajutorul privirii ațintite înspre ceva semnificativ, decât dinspre golul privirilor oamenilor de rând.

Ce pot face însă ca acțiunea ei să fie mai mult decât un argument de ordin vizual, impusă dincolo de privirea care caută a cuprinde esența divină? O frunză este o bucățică ruptă dintr-o mie de nopți întunecate, devenită prima mărime a unei imagini psihologice, iar eu, Creatorul cu vederi înaintate, manipulator prim al simbolului percepției intelectuale, trebuie să o mut în altă parte. Cât mai departe, sau cât mai aproape de vederea unui om de rând, și să extrag din traiectoria ei esențialul, senzaționalul acelei povești aptă să constituie morala unei priviri care îmbracă lumea în frumusețe.

Într-adevăr, sunt doar un Creator iscusit, iar ochii oamenilor de rând sunt neobișnuiți cu latura mirifică a creației mele, tot așa cum pictura nu-l poate înțelege pe pictor, dar pictorul poate să-L cunoască pe Dumnezeu în profunzime prin percepția unei fețe atractive și zâmbitoare, transpusă într-o minune a naturii.

Prin toate inimile oamenilor curge trăirea unei noi experiențe vizuale, sângele unei culori numită Luminozitate. Ei simt nevoia noi viziuni asuprea realității, dar să concepi o astfel de traversare a spațiului și timpului spre altă înțelegere a lumii, aceasta este o știință dată numai unui Creator cu priviri înaintate.

Leadership: Maturitatea creației tale poate să scoată în evidență efectele nebănuite ale schimbării unei imagini de la ideea unui lucru particular, existând actual, la o ființare care evocă o realitate mai înaltă?

De altfel, pictorul însuși se transpune într-o călătorie prin labirintul naturii a cărei reflecție este mărturia faptului că însuși Creatorul este omnipotent. Şi de aceea, poate mie îmi este dat să supun totul observației complexe, luând ceva din obiectul particular și preschimbându-l într-o ființare determinată, privilegiată, printre alte ființări, disponibilă unei științe esoterice numită *Metreximyuss* , adică vocea Domnului în fiecare lucru din jur.

La rândul ei, frunza mă percepe drept un vizionar în ale artei autentice, fiindcă până și mișcările ei luate de vânt exprimă tot atâta artă cât și culorile mele care învelesc cuvinte pline de farmec, trăiri pline de neliniști, speranțe și încântare. Nu mă voi da pe mâna ei nici atunci când mă voi simți deopotrivă cu Creatorul Veșniciei, nici atunci când ochii mei vor intersecta privirea expertă a filosofilor naturii, ci mă voi adânci mai degrabă în vorbele unui nebun care știe ce vorbește, dar pe care nu-l înțelege nimeni. Așa încât să mă constitui un mister al creației și al naturii, un hocus-pocus care nu ar avea niciun efect dacă ar fi rostit de oricine.

Iar dacă frunza este ultima dimensiune intrinsecă a mântuirii întregii Creații divine, de la care cu greu îmi pot lua ochii, un miracol al naturii simțitoare, delicate, mobilizatoare, atunci

ochilor mei le este dat să focalizeze permanent realitatea în care se cufundă un pictor care vede în orice lucru din jur o pată de culoare, ascunsă la prima vedere în spatele unei povești neterminate sau nerostite în limbajul psihologiei umane.

Frunza mă privește ca într-o oglindă căreia numai cerul îi oferă o singură reflecție: "în artă contează atmosfera unde expui o imagine".

Ei bine, chiar și unui Creator iscusit îi trebuie un element al viziunii suprarealiste pentru a-și corecta vederea divină, într-o abordare artistică, într-o explozie verde-maroniu, extrem de reconfortantă. Iar dacă trebuie să pătrund în iluzia frunzei de a fi o pasăre, trebuie să o fac în așa fel încât să evit o abordare ce reduce studierea vizualității la o simplă iluzie, tot așa cum pictorul trebuie să aibă curajul să evite ceea ce place prea mult.

Leadership: Continuitatea ideatică a creației tale se conformează privirii cu care Creatorul încearcă să cuprindă o lume devenită sinonimă cu privilegiul unei vieți împlinite printr-o trăire dublă?

Nu-i așa că dacă m-ați surprinde vorbind cu micuța creație a naturii, și dacă ați înțelege graiul ochilor mei deprinși cu lucrurile ce nu se pot rosti în graiuri omenești, nu-i așa că m-ați recunoaște drept creatorul unei ființe elevate, înfățișată într-o formă asemănătoare basmelor, miturilor, fabulelor răspândite în orientul antic?

Iar minunea aceasta cu o înfățișare aiurea și într-o stare ciudată de coloratură, nădejde dezlegătoare dintr-o altă lume, jucând rolul de morală a unei vieți câștigate în altă realitate, îmi vorbește cu amintirea cuvintelor lui Mika Waltari, din romanul Egipteanul:

"Oare omul este, într-adevăr, conștient de ceea ce vede? Tu știi totul, fiindcă tu ai avut acces la toată știința lumii, dar în același timp ești vinovat fiindcă alții sunt neștiutori și tu nu-i ajuți să-și deschidă ochii. Îi vei învăța pe oameni să vadă, sau vei fi chinuit până în ziua morții tale, Sinuhe."

În sfârșit, mi-am înțeles menirea de a fi Creator, deci a considera ca fiind alăturate anumite părți ale lumii care nu se văd cu ochiul obișnuit, ci doar cu ochiul magic al unui artist care este capabil să transmită oamenilor spiritul cuceritor al schimbării, dincolo de nevoia de afirmare. Frunza mea este produsul unei introspecții care nu se teme să înfrunte riscul obscurității, depășind în acest caz realismul în favoarea exteriorizării unei personalități adiacente, cu largă priză la public, care știe să prepare o poveste credibilă dintr-o mică minune a naturii.

Se poate spune că o creație și-a atins maturitatea atunci când artistul îndeplinește rolul unui Creator implicat într-o varietate de trăiri, de la melancolie la visare, fiecare din ele bazându-se pe o vedere de dincolo de materialitatea realității înconjurătoare.

Arta vizuală implicată în lumea privitorului dedublat se manifestă ca mod de intervenție a omului în mijlocul naturii printr-un act de comparație între puterea creatorului de a separa particularul de comun, și puterea creatorului de a înfrânge neantul din temporal, realizând în etern universalul.

Dacă fiecare privitor ar fi un creator, apt să se plaseze într-un plan al înaltului, și dacă fiecare creator și-ar aținti privirea asupra a ceea ce merită cu adevărat, într-un plan al existenței complet diferit, atunci poate că privitul ar fi considerat mai mult decât o lentilă naturală a ochiului, ci o extindere a artei de a fi altcineva.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-vizuala-implicata-in-lumea-privitorului-dedublat.html